

100

234

2015-09-30

FÖLJÁSTROMSZÁM
KEZDŐÍRÁNY

Postán / Gvű

Érkezett.

PÉLDÁNY: IV. *Gyűjtemény*

A Fővárosi Törvényszék útján

Hivatal: 7.B.1689/2010.

Jogorvoslati lehetőségeinket kimerítettük, az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék ítélete ellen fellebbezést jelentettünk be, melyet a Fővárosi Ítéltábla bírált el, mint másodfokú bíróság. A fenti számú Kúria által hozott végzés a felülvizsgálati indítványunkat elutasító végzés száma, figyelemmel

arra, hogy felülvizsgálattal éltünk, melynek elbírálásról és egyben elutasításáról szóló határozatot a jogi képviselőm 2015. július 30. napján vette kézhez, én pedig 2015. augusztus 7. napján.

Az alkotmányjogi panaszt az alábbi kérdésekkel kapcsolatban kívánom előterjeszteni:

I/1. Sérti-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárásban rejlő pártatlan bírósági tárgyaláshoz fűződő jog követelményét, ha a másodfokon eljáró tanács tagjai olyan bírák, akik:

- a vádirat benyújtása előtt az előzetes letartóztatás meghosszabbítása tárgyában hozott végzés ellen benyújtott fellebbezés elbírálásában részt vettek;
- a vádirat benyújtása után az előzetes letartóztatás fenntartásával kapcsolatos döntés ellen benyújtott fellebbezés elbírálásában részt vettek;
- az előzetes letartóztatásnak az elsőfokú bíróság általi felülvizsgálata során hozott végzés ellen bejelentett fellebbezést elbíráló másodfokú végzés meghozatalában részt vettek;
- az elsőfokú ítélet kihirdetése után az előzetes letartóztatás felülvizsgálatában részt vettek;
- az ügyek egyesítés végett bejelentett fellebbezés elbírálásában részt vettek?

I/2. Sérti-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárásban rejlő pártatlan bírósági tárgyaláshoz fűződő jog követelményét, ha a Kúrián lefolytatott felülvizsgálat során a bírói tanács elnöke vagy tagja és az elsőfokú ítélet kihirdetése után az előzetes letartóztatásnak az elsőfokú bíróság általi felülvizsgálata során hozott döntést felülbíró másodfokú döntés meghozatalában résztvevő bíró személye azonos?

II. Sérti-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogot, ha az elsőfokú bíróság a védelem indítványának ugyan helyt ad, de azt ennek ellenére nem teljesíti, valamint sem a másodfokon eljáró bíróság, sem a Kúria nem orvosolja és nem kifogásolja ezt?

III. Sérti-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogot, ha a védelem nem kapja meg az ügy teljes iratanyagát?

IV. Sérti-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogot, ha a védelem nem kapja meg azon iratok mindegyikét, melyet a vádhatóság bizonyítékként becsatolt a bírósághoz?

V. Sérti-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogot, hogy a védelem többszöri kérés ellenére sem kapott hiteles jegyzőkönyvet, illetve a jegyzőkönyv kijavítására tett észrevételeket nem bírálta el a bíróság?

VI. Sérti-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogot, ha a bíróság a tanúvallomás lényeges részét nem értékeli, nem veszi figyelembe annak súlyának megfelelően és ezt meg sem indokolja?

VII. Sérti-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogot, hogy a bíróság az ítéletében olyan dolgokat rögzít tényként, melyet nem támasztanak alá a rendelkezésre álló bizonyítékok?

VIII. Sérti-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogot, hogy a bíróság a kétséget kizáróan nem bizonyított tényeket a vádlott terhére értékelte?

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy vizsgálja meg valamennyi kérdést és az érintett bírói döntéseket, állapítsa meg a bírói döntés alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

A kérelmem indokaként az alábbiakat kívánom előadni:

1. Álláspontom szerint a fentiekben megjelölt kérdésekben született bírói döntések alaptörvény-ellenességének megállapítását.

A Fővárosi Törvényszék a 2012. június 14. napján kihirdetett 7.B.1689/2010/187. számú ítéletével bűnösnek mondott ki.

Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla a 2013. április 25. napján kihirdetett 4.Bf.400/2012/37. számú ítéletével az

elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az én vonatkozásomban súlyosbította az ítéletet.

A Kúria a védelem felülvizsgálati indítványát a 2015. június 23. napján kelt Bfv.1820/2014/8. számú végzésével utasította el. Ezt a védelem 2015. július 30. napján, míg én 2015. augusztus 7. napján kapta kézhez.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 53.§ (2) bekezdése alapján a bírósági döntés ellen alkotmányjogi panaszt 60 napon belül lehet benyújtani.

2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a tisztességes eljáráshoz.

Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27.§-a alapján terjesztem elő, amely szerint az alaptörvény ellenes bírói döntés ellen egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés:

- a. az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és
- b. az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

- 2.1. Az egyedi ügyben érintett személy vagyok. Az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet olyan ügyben született, amelyben II.r vádlottként szerepeltem. A büntetőeljárás bűnösség megállapításával és büntetés kiszabásával zárult. Ennélfogva az alapjog sérelem személyes és közvetlen, tényleges és aktuális érintettség folytán következett be.

- 2.2. A támadott ítélet az ügy érdemében hozott döntés.

- 2.3. Az ítélet az Alaptörvényben biztosított jogaimat sérti az fentiekben leírt kérdésekben.

- 2.4. Az Abtv. 29.§-a szerint az Alkotmánybírósághoz az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Álláspontom szerint e követelménynek az alkotmányjogi panaszom megfelel.

3. A Fővárosi Törvényszék a 2012.június 14.napján kihirdetett 7.B.1689/2010/187. számú ítéletével [REDACTED] [REDACTED] II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett emberölés büntetében (1978. évi IV. törvény 166.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a.), c.) és f.) pontja szerint minősülő), 2 rendbeli sikkasztás büntetében (1978. évi IV. törvény 317.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a.) és c.) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b.) pontja szerint minősülő) és 10 rendbeli társtettesként – 3 esetben folytatólagosan elkövetett – magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276.§).

Ezért halmazati büntetésül életfogytig tartó fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélt azzal, hogy legkorábban 32 év elteltével van lehetőség a feltétes szabadságra bocsátásomra.

A Fővárosi Ítéltábla a 2013. április 25. napján kihirdetett 4.Bf.400/2012/37.számú ítéletével megváltoztatta, a terhemre megállapított 2 rendbeli vagyon elleni bűncselekményt folytatólagosan elkövetettnek minősítette és úgy rendelkezett, hogy legkorábban 36 év után van lehetőség a feltétele szabadságra bocsátásomra.

A jogerős ítélet ellen felülvizsgálati indítványt terjesztettünk elő védőmmel a Kúriára, melyet 2015. június 23. napján a Kúria a Bfv.I.1820/2014/8.számú végzésével elutasított. Mivel a bíróság több kérdésben – melyeket az előzőekben felsoroltam I-VIII. – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot megsértve járt el, ezért a törvényes határidőn belül terjesztem elő ezen alkotmánybírósági panaszt.

4. A fentiekben ismertetett kérdések feltételét az alábbiakkal kívánom indokolni:

I.

I/1. A másodfokon eljáró ítéltáblai tanács egyik tagja – ■■■■■ – a vádirat benyújtása előtt az előzetes letartóztatás meghosszabbítása tárgyában benyújtott fellebbezést elbíráló tanács egyik tagja volt (Fővárosi Ítéltábla 2010. december 1. napján kelt 1.Bf.11.148/2010/3. számú végzése). Szintén ugyanezen bíró tagja volt annak a másodfokú tanácsnak is, amely vádemelés után döntött az előzetes letartóztatás fenntartása ellen bejelentett fellebbezéssel kapcsolatban (Fővárosi Ítéltábla 3.Bnf.11.158/2012/4.). Mindezekon túlmenően ugyanezen bíró tagja volt annak a tanácsnak is, mely az elsőfokú ítélet kihirdetése után az előzetes letartóztatás szükségességét felülvizsgálta és annak további fenntartásáról döntött (Fővárosi Ítéltábla 2012. december 20. napján kelt 3.Bel.11.443/2012/2.).

A Fővárosi Ítéltábla azon tanácsának a tagja, aki az ügy érdemében való döntéshozatalban részt vett, nevezetesen ■■■■■ korábban részt vett a Fővárosi Ítéltábla 2011. február 3. napján kelt, 1.Bkf.10.090/2011/3.számú végzésének meghozatalában, mellyel az Ítéltábla elutasította az előzetes letartóztatás fenntartása ellen benyújtott fellebbezést. Az előadó bíró részt vett a Fővárosi Ítéltábla 2011. április 11. napján kelt, 1.Bkf.10.402/2011/3.számú végzésének meghozatalában, mellyel az Ítéltábla elutasította az ügyek egyesítése miatt benyújtott fellebbezést.

Erre tekintettel álláspontom szerint a Be. 21.§ (3) bekezdésének a.) pontjára figyelemmel az ügy érdemében eljáró másodfokú tanács két tagját is ki kellett volna zárni az ügy érdemi vizsgálatából.

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéből kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998 (III.11.) AB határozatban foglalta össze, amelyet később több határozatban is megerősített.

Az Alkotmánybíróság a 17/2001. AB. határozatban leszögezte azt, hogy „a bírónak nemcsak pártatlannak kell lennie, hanem pártatlannak is kell látszania.”

A határozatok az Alaptörvény 5.pontja alapján hatályukat veszítették 2013.április 1. napjával, de a rendelkezés nem érinti a határozat által kifejtett joghatásokat. Az Alaptörvényből szintén levezethetők ezen álláspontok.

Az eljáró bírák az ügyben a különböző határozatok meghozatalában részt vettek, így állást is foglaltak. Ebből pedig az következik, hogy a tisztességes eljárásból fakadó pártatlan bíráskodás követelményeként a jogerős ítélet meghozatalában vegyenek részt.

I/2. A Kúria 2015. június 23. napján meghozta Bfv.I.1820/2014/8. számú végzését a felülvizsgálati indítvány elutasításáról. Az eljáró tanács elnöke [REDACTED] volt. Szintén ő volt annak a tanácsnak az elnöke, amely döntött az előzetes letartóztatás meghosszabbítása ellen benyújtott fellebbezés elutasításáról az elsőfokú ítélet meghozatala után. (Kúria 2013. január 29. napján kelt Bkf.I.99/2013/2.sz. végzés)

Az Alkotmánybíróság 34/2013. (XI.22.) sz határozatában rámutatott arra, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott pártatlanság követelménye azt kívánja meg, hogy az előzetes letartóztatás meghosszabbításának kérdésében a hatályos jogszabályok szerinti döntést hozó bíró az ítélezésben már ne vehessen részt. Mivel a tanács elnöke már kialakította álláspontját az előzetes letartóztatás meghosszabbítása ellen benyújtott fellebbezés elutasításakor, ezért a pártatlanság követelménye azt kívánja meg, hogy a felülvizsgálati indítvány érdemi elbírálásában ne vegyen részt.

II. Elfogadott, de nem teljesített indítványok

Az eljárás során két olyan indítványt tettünk, melyeknek az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék ugyan helyt adott, de ennek ellenére nem teljesített.

1. A 2011. 07.07. napján megtartott tárgyaláson [REDACTED] védő indítványozta a mobilszolgáltató megkeresését a [REDACTED]

telefonszám vonatkozásában. (7.B.1689/2010/52. sz. tárgyalási jegyzőkönyv 111. oldal utolsó és a 112. oldal 1-2. bekezdései)

A Bíróság az indítványnak helyt adott (7.B.1689/2010/52.sz. tárgyalási jegyzőkönyv 112. oldal 2. bekezdése). Ennek ellenére a Bíróság nem teljesítette az indítványban foglaltakat.

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítélőtábla azzal indokolta az elfogadott indítvány figyelmen kívül hagyását, hogy több év elteltével nem lennének meg a hívásadatok, ezért nem szükséges az indítványomnak helyt adni.

Ezzel szemben tény, hogy az indítvány azt is tartalmazta: „hogya ki, mikor és hol vásárolta a telefont és az ezzel kapcsolatos SIM kártyát” (7.B.1689/2012/52.sz. tárgyalási jegyzőkönyv 112. oldal 3. bekezdés). Ezek az adatok egyébként a mai napok beszerezhetőek!

2. Indítványoztam, hogy azoknak a számláknak, iratoknak a lefoglalásáról készült jegyzőkönyvet és az erről szóló határozatot – amelyeket a vagyon elleni bűncselekménnyel kapcsolatban az ügyészég bizonyítékként csatolt be, olvassa fel a bíróság. A Bíróság az indítványomnak helyt adott! Az indítványt később megismétlem (7.B.1689/2012/173..sz. tárgyalási jegyzőkönyv 8. oldal utolsó és 9. oldal 1-2 bekezdései) A Bíróság ennek ismételt helyt adott!

Mindezek ellenére az indítvány nem lett teljesítve. A másodfokon eljáró Fővárosi Ítélőtábla sem orvosolta ezt a mulasztást. Ezt azzal indokolta, hogy nem ismételt meg az indítványt. Ez nem fedti a valóságot, mivel két alkalommal tettem meg és mindkét alkalommal helyt is adott neki a Bíróság.

Azzal, hogy az elfogadott indítványokat nem teljesítette a Bíróság, valamint a másodfok sem orvosolta, sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog.

III-IV. Át nem adott iratok

Sem a Nyomozóhatóság, sem az Ügyészség, sem a Bíróság nem adta át az alábbi iratokat:

- Fővárosi Bíróság 2010. 09.07. napján megtartott ülés jegyzőkönyve
- Fővárosi Bíróság 2010. 11.04. napján megtartott ülés jegyzőkönyve
- T-105/2010. és a T-106/2010. letéti számon kezelt bűnjelek, ami összesen 47 darab bűnjelet jelent.

A Fővárosi Ítélőtáblán is szóvá tettem ezt, de az Ítélőtábla indokolása szerint minden irat megvan és átadásra került.

Ezzel szemben a Fővárosi Bíróság jegyzőkönyvei még az iratjegyzékben sem szerepelnek.

Az érintett bizonyítékok hiányát az elsőfokon eljáró bíró is elismerte (7.B.1689/2010/37.sz tárgyalási jegyzőkönyv 6.oldal 7.bekezdés, 3-4 sor, 7.B.1689/2010/37. sz tárgyalási jegyzőkönyv 76.oldal 2. bekezdése.) Ezeket az iratokat és bizonyítékokat a mai napig nem ismerhettem meg.

Azzal, hogy úgy emeltek vádat, és úgy született jogerős ítélet, hogy nem ismerhettem meg az ügyre vonatkozó minden iratot és bizonyítékot, azokat csak az ügyészség és a bíróság ismerhette, sérültek a tisztességes eljáráshoz való jogok. Az Emberi Jogok Európai Bírósága szerint is sérti az ilyen eljárás a tisztességes eljáráshoz való jogot (46221/99. 2003.03.12. Öcalan vs Turkey)

A 61/2009. (VI.11.) AB határozat indokolásának III/2.3 pont (3) bekezdése Alkotmánybírósági jogértelmezés által az alábbiakat tartalmazza: „... az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a fegyveregyenlőség egyik alapeleme a felek felkészülési lehetőségének biztosítása egyebek között az iratok tartalmának megismeréséhez való jog garantálásával. „Az Alkotmánybíróság a hatékonyság és a védelemre való felkészülés biztosításának követelménye miatt már 1991-ben úgy értelmezte az iratbetekintést, hogy az a pusztán megismerésen túl az irat birtoklását is magában kell, hogy foglalja.” (6/1998. (III.11) AB határozat, ABH 1998., 91,95, lásd még 17/2005(IV.28.) AB határozat, ABH 2005,175,190.) A határozat az Alaptörvény 5.pontja alapján hatályát veszítette 2013. április 1.napjával, de a rendelkezés nem érinti a határozat által kifejtett joghatásokat.

Az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a bizonyítási eljárás részeként ismertette az előzetes letartóztatás meghosszabbításának tárgyában tartott üléseken elhangzottakat. Kivételt csak az ominózus két jegyzőkönyv képzett. Joggal merült fel a kérdés, hogyha a többi ülésen elhangzottakat megismerhettük, akkor ez a kettőt miért nem?

V. Hiteles tárgyalási jegyzőkönyv hiánya.

A Be előírásai szerint a tárgyalásról készült jegyzőkönyvet a tanács elnöke aláírásával hitelesíti. A 7.B.1689/2010/52.szám tárgyalási jegyzőkönyv esetében Többször kértem is a kijavítását. A Fővárosi Ítéltábla indokolásában nem talált kifogást a jegyzőkönyvekben, és ez a tárgyalásról készült hangfelvétellel igazolta. Ezzel szemben objektív tény, hogy a jegyzőkönyv által érintett ülésről nem készült hangfelvétel. Így felmerül a kérdés, hogy mit hallgatott meg a másodfokú tanács? Mivel nem állt rendelkezésre hiteles jegyzőkönyv, ami alapján hitelesen lehetne dönteni, tájékozódni, a meghozott döntés sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

VI. Tanúvallomás figyelmen kívül hagyása indokolás nélkül:

Az elsőfokú eljárás során [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] tanúként vallomást tett az eljárás során. Tanúvallomásában több helyen alátámasztotta az általam elmondottakat (7.B.1689/2010/76.sz tárgyalási jegyzőkönyv 166.oldaltól 185.oldalig.) A Bíróság a vallomást nem vette figyelembe és ezt nem indokolta. A kontinentális jog szerint a bíróságnak részletesen indokolnia kell, mit miért fogadott vagy vetett el a bizonyítékok közül. Ennek a követelménynek az eljáró bíróságok nem tettek eleget, ezzel sérül az Alaptörvényben rögzített tisztességes eljáráshoz való jog.

VII. Véleményem szerint iratellenes és helytelen megállapítások az ítéletben:

I.

A Fővárosi Törvényszék 7.B.1689/2010. számú ítéletének 99. oldala szerint [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] atrocitásokról számoltak be, ami személyüket érték. Ebből a személyiségemre vont le következtetéseket a Bíróság. Ezzel szemben:

- [REDACTED] [REDACTED] vallomásában nem tudott olyan esetet megjelölni, hogy őt vagy bárki mást bántalmaztam volna. 7.B.1689/2010/37.sz. tárgyalási jegyzőkönyv 198. oldal: „Nem volt összetűzésem [REDACTED] [REDACTED]”
- [REDACTED] [REDACTED] vallomásában is cáfol, 7.B.1689/2010/37. sz. Tárgyalási jegyzőkönyv 200. oldal: „Velem nem volt erőszakos... Nem tudok róla, hogy mást megvert vagy bántalmazott”
- [REDACTED] [REDACTED] szintén cáfolja a megállapítást, 7.B.1689/2010/37.sz. tárgyalási jegyzőkönyv 169. oldal: „Személyes összetűzésünk nem volt egymással.. Olyanról nem tudok, hogy valakit megvert, Dunába lökött.”

II.

A Fővárosi Törvényszék 7.B.1689/2010.számú ítéletében az okirati bizonyítékok közül érdemlegesnek tartotta az [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] érkező pénzek mozgását. (ítélet 109. oldal 4. bekezdés). Erről a tárgyaláson nem is volt szó, azokról nem is nyilatkozhattam. Ennek ellenére értékeli a terhemre a pénzek mozgását. A Bt. számláját a CIB Banknál vezette. A számlához akkor hatályos törvények szerint csak úgy lehetett bankkártyát igényelni, ha egy alszámla került megnyitásra. A kártyás tranzakcióhoz az alszámlára kellett átvezetni az összeget. A kártyás pénzfelvétel limitált, így az átvezetett összegeket csak a limitig lehetett felvenni. Ezzel szemben az ítélet úgy állítja be ezt a jogszabályban

meghatározott tény, hogy azért csináltam, hogy leplezzem a pénz mozgását. Álláspontom szerint tehát tölem független tény értékelte a terhemre.

A másodfokon eljáró Ítéltábla előtt I. és II. tény is észrevételeztem, de mindent helyénvalónak találtak.

A Fővárosi Törvényszék 7.B.1689/2010/187.számú ítéletében 10 rb magánokirat-hamisítás vétségében talált bűnösnek.

Az Ügyészség B.XXI.1097/2009/18.sz. vádiratában többek között 9.rb. magánokirat-hamisítás szerepelt.

A tárgyalás során soha nem merült fel, hogy 10.rb. lenne. A 10. ellen nem tudott a védelem védekezni, sőt nem is ismerhette meg, hogy mi a 10. dokumentum. A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla ítéletéből (4.Bf.400/2012/37.) derült ki, hogy 10 rb. közokirat-hamisítás szerepel. Ez az eljárás során soha szóba nem került, az erre vonatkozó bizonyítékokat nem ismerhettem meg.

Sérti az Alaptörvényben rögzített tisztességes eljáráshoz való jogot, hogy az ítéletében felrótt cselekményt a bíróság nem teszi a bizonyítási eljárás részévé, és az erre vonatkozó bizonyítékokat nem ismerteti, a védelem nem kapta meg.

VIII. Nem bizonyított tény terhelő értékelése:

- A Bíróság a vádlottak közötti telefonos kapcsolatot terhelő adatként értékelte úgy, hogy azok tartalmát a bíróság nem ismerte. A Bíróság álláspontja szerint már a gyilkosságról tárgyaltak. A Bíróság álláspontja szerint már a gyilkosságról tárgyaltak. Ezzel szemben én nyilatkoztam arról, hogy miről szóltak ezek a beszélgetések. Vallomásomat alátámasztják az SMS üzenetek is. Ebből álláspontom szerint éppen arra lehet következtetni, hogy a telefonbeszélgetések is hasonló tartalmúak lehettek.
- A Bíróság jogerős ítélete szerint a helyszínről iratokat távolítottam el. Én ezt tagadtam végig az eljárás során. A Bíróság többszöri kérés ellenére sem nevesítette az eltűnt iratokat. A rendelkezésre álló tények szerint semmilyen irat nem tűnt el a helyszínről. A dokumentumok szerint a számlákat a rendőrség lefoglalta a helyszínen. A helyszíni szemle jegyzőkönyvében ez rögzítésre került. Nem ad választ sem a rendelkezésre álló bizonyítékok, sem az ítélet indokolása arra, hogy milyen iratok is tűntek el tulajdonképpen.

BH.2003.145. szerint:

„...hogy a tényállás megállapításának szempontjából a közvetett bizonyíték valamely tény bizonyítására akkor alkalmas, ha a bizonyítandó tényen kívül minden más tény lehetősége kizárt, ezért ha az ügyben a bűnösség irányába mutató közvetlen bizonyíték nincs és a

rendelkezésre álló közvetett bizonyítékok kétséget kizáró módon arra adnak következtetni, vagy legalábbis erre alapot, hogy a bűncselekményt a vádlottak is elkövethették, de a terhelő adatok alapján a vádlottak tagadását megcáfolni nem lehet és a további bizonyítékok beszerzésére nincs mód, a vádlottakat az ellenük emelt vád alól bizonyítottság hiányában el kell menteni.”

Az Alkotmánybíróság (ABH 1995.91,95,99) szerint: „Nincs olyan szükségesség, amely miatt a tényállás „tisztességes” voltát arányosan ugyan, de korlátozni lehetne.” A Be. 4.§ (2) bekezdése megkerülhetetlen kötelezettségként rója a bíróságra az in dubio pro reo elvének betartását, vagyis azt, hogy a büntetőeljárásban a kétséget kizáróan nem bizonyított tény a vádlott terhére róni nem lehet, a kétség a vádlott javára értékelendő. (Berkes György: Büntetőjogi kommentár a gyakorlat számára 2009. c. kiadvány HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft.)

Az, hogy a bíróságok kétséget kizáróan nem bizonyított tény a vádlott terhére értékelték, valamint a vádlotti vallomásban előadottakat, amiket nem cáfoltak objektív bizonyítékok, nem értékelték, megsértették az Alaptörvényben rögzített tisztességes eljáráshoz való jogot.

5. A lehetséges jogorvoslati lehetőségeket kimerítettük, az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést nyújtottunk be. Ezt a Fővárosi Ítéltábla 2013. április 25.napján kelt 4.Bf.400/2012/37.számú ítéletével elutasított. A Kúria a benyújtott felülvizsgálati indítványt 2015. június 23. napján kelt Bfv.I.1820/2014/8.sz. végzésével elutasította. Erre tekintettel tehát további jogorvoslati lehetőség nincs számunkra.
6. Ezúton nyilatkozom, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati vagy perújítási eljárás.

Budapest, 2015. szeptember 16.

Tisztelettel:

Melléklet:

- ügyvédi meghatalmazás
- nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
- Kúria Bfv.I.1820/2014/8.számú végzése